

VI SOM "VANT" KRIGEN:

BURDE VI VISE MER YDMYKHET?
HAR VI GLEMT HVA VI KJEMPET FOR?

AV HÅKON GLOSLI

Hvordan har vi i ettertid forvaltet våre pund, de som vi fikk til rådighet ved å seire over det onde...? Hva var det vi satte i gang - vi som seiret - i vår selvgodhet? Jo, vi glemt hva vi hadde kjempet for. Det som først og fremst sto i hodet på oss - var å få tatt hevn.

Hvordan forløp den?

Slik: Vi lot Sovjet få hånd om de stater som vi ved krigsbegynnelse hadde lovet å hjelpe, lot Sovjet få innlemme dem i sitt kommunistrike, i et samfunn som var dømt til selvutslettelse allerede ved revolusjonen i 1917. Etter at dette samfunn nå har brutt sammen, har hele sovjetprosjektet kostet 60-70 millioner livet av dets befolkning, pluss det som krigene har kostet av menneskeliv, også for de land som de angrep og hvor de deporterte deler av befolkningen. (Sovjet var bestemt på å angripe Vesten 3 uker etter Tysklands angrep mot Sovjet 22. juni 1941.) Hvordan kunne vi gå i allianse med dette system? Folkene er ført tilbake til tiggerstadiet i dette land og i de under seg. Folkene har lidt i denne tiden - og lider fortsatt i et kaos. Det vil ta mange generasjoner å få rettet skadene opp igjen - om dette i det hele tatt lar seg gjøre.

BØR VI FEIRE?

Derfor bør vi ikke feire - men bøye oss i sdille ærbødighet i "Jubileumsåret" for dem som virkelig tapte på krigen. De lider fremdeles og vil fortsatt lide, som en følge av at vi svek dem. La oss skjenke pengene som bevilges til jubileet for jubileet til f.eks. **De Baltiske Stater**. De trenger dem og kan investere dem i noe nyttig.

VI DREPTE, VOLDTOK OG ROBBET

Vi drepte 2,8 millioner mennesker i Øst-Tyskland før vi fordrev de øvrige fra deres gamle hjemstavsområder. De gjenlevende jaget vi ut av deres hjem. Vi gav dem en halv time for å raske med seg noen nødvendige eiendeler. Vi drev dem vestover, vest for elven Oder/ Neisse. Vi robbet dem på veien for deres siste eiendeler, voldtok kvinner og drepte underveis. Da de tolv-tretten millioner kom frem til den nye sovjetiske okkupasjonszone i Tyskland, fikk de ikke mat, og ytterligere hvert fjerde menneske døde av sult og forkommenhet.

TYSKLAND - EN ENESTE STOR FANGELEIR

Vi kastet de fleste taperne i fangeleire hvor vi lot dem sulte i hjel i hundretusenvís, i millionvis. I stedet for befrielse kan vi si at hele Tyskland ble en eneste stor fangeleir. Polakkene hadde 1255 fengsler, amerikanerne hadde 200 leire, likeså de øvrige okkupanter. I disse anstalter ble de torturert, mishandlet, skutt, slått i hjel, utsultet, slik at i enkelte leire døde 80% av de innsatte. En **Kristian Ottosen** har ikke stått frem og beskrevet forholdene der.

GENOCIDMORDEREN TITO

I Jugoslavia utryddet Tito med sine kommunistpartisaner hele - absolutt hele - den tyske minoritet på 600 000 mennesker, hvorav en stor del ble drept på de mest infernalske og bestialske vis.

REDSLENE I FRANKRIKE

I Frankrike fulgte vi med ettersom områdene ble befrikk av våre militære styrker, vi fulgte etter og drepte mistenkte for samarbeide med tyskerne i tusenvís.

TYSKE SOLDATER OPP TIL 10 ÅR I FANGENSKAP

I de fire okkupasjonszoner i Tyskland lot vi soldatene voldta kvinner og unge piker, stjele fra tyskernes hjem - kunstsaker og nyttgjenstander, mens mannfolkene satt i fangenskap. Vi burde straks ha latt de millioner av tyske krigsfanger få reise hjem ifølge internasjonale konvensjoner, men vi beholdt dem i fangenskap i årevis, mange helt til 1955, mens deres kvinner måtte rydde opp i ruinene av sine tidligere hjem.

«Og tenke seg til, de klaget over at jeg manipulerte massemedia.»

4) Punch